

[Søren P. Larsen.]

men det er alligevel min Opfattelse, at en 6—7 Aars Uddannelse praktisk talt vil hindre en Tilgang af Elever i en modnere Alder og fra de Egne, hvorfra vi hidtil har faaet en stor Del Lærere, som efter min Opfattelse ikke har været de ringeste i vor Folkeskole.

I § 4, Stk. 2, første Halvdel, staar, at de, der paa tilfredsstillende Maade har bestaaet Studentereksamen, Almindelig Forberedelseseksamen, Realeksamen eller Pigeskoleeksamen, skal kunne gaa ind i Lærerskolernes første Klasse. Denne Bestemmelse er jeg noget betænkelig ved, for man kunde tænke sig den Mulighed, at disse Eksamensmennesker forud fyldte hele første Klasse, saaledes at de, der havde forberedt sig, aldeles ikke kunde komme ind.

Det tror jeg vilde være uheldigt. Vi kan ikke erkende, at disse Eksaminer kan være et bedre alment Grundlag end en Forberedelse tagende Sigte paa denne specielle Gerning, slet ikke, og det vilde jo forrykke Grundlaget for, hvor disse Fremtidens Lærere vil komme fra. Det vil komme til at betyde, at det fortrinsvis bliver Byernes og Realskolernes Ungdom, som vælger Lærergerningen.

Om dem, der har Realeksamen, vil jeg kun sige, at de skiller sig fra dem, der forbereder sig til Optagelse paa Seminariet i Øjeblikket, deri, at de har mindre Kundskabsstof i Religion, mindre Færdighed i Regning, vel ogsaa mindre Skrivefærdighed, selv om de kundskabsmæssigt paa andre Omraader kan staa over de andre Elever, der indstiller sig til Optagelse. Det er min Erfaring, at vi, der kom til at læse i en modnere Alder, med almindelig Landsby-skoleundervisning bag os, ikke var saa helt ved Siden af dem, som havde disse Eksaminer. De var saa sandelig ikke Genier alle sammen. Derfor mener jeg, at de ogsaa maa gennem Optagelsesprøven, hvis Krav vi kan drøfte.

Vi finder, at den nuværende Prøve svarer ganske godt til sit Formaal, men vi er villige til at overveje, om det skulde være bedre under andre Former, vel at mærke med Forberedelsestiden holdt indenfor et Tidsrum af 1 Aar og uden særlige Krav til fremmede Sprog.

Den særlige Prøve i § 4, Stk. 2, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen omtalte, for Eksaminander, der tidligere har haft Skolevirksomhed og har vist Kald og Evner derfor, kan vi slutte os til.

Der er en Del, som ikke staar i Lov-

forslaget, og som jeg gerne vil spørge den højtærede Minister om. Et Forhold som hele Forskoleinstitutionen er f. Eks. ikke nævnt med et eneste Ord. Er det Ministerens Hensigt, at Forskolelærerinderne fremdeles skal have Lejlighed til at give Smaa børns-undervisning? I saa Fald kan jeg tilsiage ham vor ubetingede Støtte. Forskolelærerinderne har udført og udfører fremdeles en betydningsfuld Gerning, og jeg har hørt mange anerkendende Ord om den Gerning, de har øvet. Deres specielle Uddannelse har efter min Opfattelse gjort dem godt skikket til deres Arbejde, og de har ydet en meget betydningsfuld Indsats.

Saa vil jeg ogsaa gerne lægge et godt Ord ind for de private Seminarier. Der udgaar nemlig ogsaa herfra mange dygtige Lærere, og det har vist sig, at de private Seminarier paa mange Maader og gennem mange Aar har taget en Gerning op og røgtet den paa en fuldt ud anerkendelsesværdig Maade. Der staar i § 15, at fremtidig skal Forstanderen erkendes skikket til sin Gerning af den højtærede Minister. Vi vil naturligvis haabe og ønske, at Ministeren vil bruge denne Bemyndigelse med megen Lempe, maaske skulde den slet ikke sættes ind i Loven, men naturligvis kan der handles om Formen for Statens Tilskud, og naturligvis tror vi, at Ministeren vil vise Forstaaelse ved Udøvelsen af denne Myndighed. Men der kan jo komme andre Ministre, og andre vil maaske ikke have den samme Forstaaelse, og derfor var det maaske bedre at fastlægge Tilsynsmyndighedens Omfang og Udøvelse.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen gjorde opmærksom paa, at selvfølgelig er der mange Penge i Lovforslaget. Det tror jeg i Grunden ogsaa der er, selv om selve Lovforslaget og Bemærkningerne, der knytter sig dertil, ikke indeholder ret mange Tal. Det økonomiske er efter min Opfattelse ikke det ene afgørende ved et Lovforslag som dette, men det vilde jo være rart nok, om man havde en lille Smule Sikkerhed for, hvor meget Statens Udgifter vil blive forøget.

Naar man ser paa denne Udvidelse fra 3 til 4 Aar og paa Ansættelsen af en Lærerkraft mere i Seminarierne og tænker paa, at dertil kommer der yderligere Opførelse af nye Bygninger ved Seminarierne, Bygninger til det øgede Klasseantal og Etablering af Sløjdlokaler, og alt hvad dertil hører — det er ikke alle Seminarier, der kan afgive tilstrækkelig Plads, og hvad enten det er Staten eller private, der bygger, er Stil-